

— Du må sørge for at blive bange
for troldre og uhyrer.

— Hvorfor det?

— Jo, for hvis du siger til din mor, at
du har set sådan et uhyre her...

... får hun tid til at trøste dig,
selv midt i opvasken.

ER NUTIDSVIKINGEN SÅDAN

FORTSAT FRA MIDTERSIDEN

skal være tvivl om hans hjerte-
lige indstilling til dem begge,
vil han slutte: »Og det er de jo
af og til.»

ÉN STOR FAMILIE

DANSKEREN har betydeligt
lettede ved at analysere sig
selv. Han er munter, glad, vittig,
gæstfri, kontinental og i besid-
delse af en humoristisk sans,
der kun overgås af englænde-
rens og amerikanerens. Desuden
er han hjælpsom, godmodig,
vittig (fik vi det?) og god ved
børn, dyr — og sig selv. At han
klart kan se dette sidste, ikke
uvæsentlige karaktertræk, er al-
ere værd, og det scorer han 1
point på.

Nogen egentlig mening om
sine brødre har danskeren ikke.
»Vi er som én stor familie her
i Skandinavien,« siger han, og
på hans ansigtsudtryk forstår
man, at han synes, det er dejligt
med store familier. »Nordmen-
dene havde det hårdt under krig-
en, de sloges som djævel for
deres frihed,« tilføjer han im-
poneret. »Svenskerne er gode
nok, når man får dem på to-
mandshånd. Og — sikke nogle
snaps, de kan skylle ned.« Dan-
skeren er igen imponeret.

DEN URTRÅKIGE SVENSKER

SKAL svenskeren analysere
sig selv, vil det hurtigt ud-
vikle sig til en temmelig kom-
pliceret affære, idet han absolut
ikke synes om sig selv. Med
stor overbevisning fastslår han,
at han er urtråkig, altså ikke blot
kedelig, men kedelig i dette ords
allorsterkeste forstand, nemlig
dødkedelig. Som bevis fremfø-
rer han, at han er for formel,
for reserveret og ceremoniel i
selskabslivet og for genert, for
stolt og for utilgængelig i hver-
dagslivet. Under hans pessimis-
tiske redegørelse venter man
faktisk hvert øjeblik, at han skal

træde ud af sit hylster, trampe
det under føde og foragteligt
spærke det fra sig.

Hvis man nu for at imødekø-
me ham, indrømmer, at han må-
ske nok er lidt for stilig, har
man ramt ham lige i solar-
plexus, og han annullerer på
»edet hvert et ord, han har sag-
t og helmer ikke, for han har
overbevist én om, at stilig, det
er han ta mig fa'n ikke. Det er
et postulat, danskere og nord-
mænd evig og altid skal pådutte
ham — blot fordi han som det
eneste af de tre skandinaviske
folk ved, hvordan man skal op-
føre sig i dannet selskab.

I øvrigt fremsætter han be-
redvilligt sin mening om sine
skandinaviske brødre. Nord-
manden er den fødte individua-
list, hver enkelt nordmand er et
kongerige i sig selv. Helt uimod-
ståelig er han, når han kværu-
lerer. Og hvornår gør en nord-
mand ikke det? Danskern er
imødekommende, mundrap og
fyldt med dette mærkelige, der
kaldes dansk lune. Hans glæde
ved at omgås andre, hans frisk-
hed og hans uimodståelige på-
gæenhed gør det let for ham at
slippe gennem livet. »Hvordan
han er som menneske, skal jeg
ikke kunne udtale mig om.« af-
slutter svenskeren forbeholdent.

DE LANGHÅREDE

I EN selv nok så kort beskriv-
else af vikingen af i dag vil
det være upassende helt at neg-
ligere og forbigå hans kvinde,

alene af den grund, at hun har
politisk og social ligeberetti-
gelse med manden.

Der findes mænd i Skandina-
vien, der endnu har så megen
af den ægte vikingeånd i behold,
at man slet og ret betragter
kvinden som et — yderst anven-
deligt — køkkenredskab, samt
medgiver hende, at hun er det
af de to køn, der er bedst egnet
til at føde børn og at die dem.
Derud over har man intet at
anføre.

Trods nutidsvikingens ihær-
dige bestræbelser for at holde
sin kvinde nede, vinder hun til
hans udelte fortørnelse mere og
mere indpas såvel i erhvervs-
livet som inden for administra-
tionen. I bladverdenen, i rege-
ringen, hun optræder i rollen
som læge, sagfører, ingeniør,
præst, sporvognskonduktor og
hundrede andre ting, og på uni-
versiteterne er en fjerdedel af

de studerende kvinder. I det
hele taget blir hun mere gene-
rende og pågaaende for hver dag,
der går. Den eneste trøst, nutids-
vikingen har, er, at hun aflønnes
15-20 procent dårligere end han
— for samme arbejde — og at
rundt regnet 50 procent af de
skandinaviske ægtemænd stadig
vover at sige nej, når hun anmø-
der om en hjælpende hånd ved
opvasken.

Men måske er den dag ikke
så fjern, hvor det lykkes hende
at forvandle ægtemanden til en
fuldautomatisk, selvvirkende
opvaske-maskine. Da vil det
være forkert nogen sinde mere
at nævne ordet viking i forbin-
delse med skandinaviske mænd.

PIGERNE

EN SÆRLIG kategori af skan-
dinaviske kvinder fortjener
at fremhæves, nemlig de årgan-
ge, der dækkes bedst af beteg-
nelsen piger, jenter og flickor.
De skandinaviske piger er ikke
glamour-girls, de er mere be-
herskede i anvendelsen af
make-up end deres søstre i New
York, de går med knap så høje
stillehele som de små mademoi-
sletter i Paris, og når de slår
smut med øjet, er det knap så
udfordrende en måde som pi-
gerne på Ku-Damm i Berlin.

De skandinaviske piger er
hoje, blonde og velsoignerede,
formgivningen er tiptop, ansig-
tet yndigt, tænderne hvide og
velpassede, frisuren modens sid-
ste. Læg dertil en smuk hold-
ning, en gracios gang og et af-
væbnende smil.

Selvfolgelig findes der også
skandinaviske piger, der ser an-
derledes ud, men da vor opgave
er at generalisere, sorterer vi
dem fra. Tilbage får vi altså de
lige beskrevne, og de skal helst
nydes om foråret eller sommer-
en. Når den strenge skandina-
viske vinter sætter ind, blir de
mærkelig anonyme og gemmer
sig væk i tykke pelse, uldne
stromper, skibbukser og røjsere.
Fem af årets måneder ligger de
skandinaviske piger, jenter og
flicker i dvale — måske netop
denne lange skønhedssovner er en
betingelse for, at de resten af
året kan smigre sig med at til-
høre verdens elite af piger.

HAN VIL IKKE BYTTE

MA VI til sidst opsummere:
Nutidsvikingen elsker sit
land og dets natur, som han
elsker sin konge og sin frihed.
Der kan være ting, han er util-
freds med, men i sit hjertes in-
derste ved han, at han vil ikke
bytte med nogen. Han omgås
sine skandinaviske brødre, som
hørte de til familien — hvad de
jo også gør — og han er sig ikke
bevidst at have nogen fjender.
Derfor kan han med god sam-
vittighed til ikke-skandinaver
sige: »Vil De møde 15.000.000
venner, så finder De dem i
Skandinavien.

WILLY BREINHOLST

det min far

AV, hvor min far er godt
gal i skralden, fordi vi
ska' omtrent vær' professor
Tribini for og regne selvangi-
velsen ud og hvodden man di-
viderer og trækker fra uden
og lægge te', så skatten bli'r
alt for stor. Osse huset i ha-
ven ska' med, si'r min far.
Hvor mange elevatorer har I,
står der på gult papir, lige te'
og ryge i spjældet på. Vær'sgo
og skriv under. Konerne med,
hvist de må for manden.

Og nu den lige op over by-
en, si'r min far, fordi den ska'
i kassen i aften. Els ramler
der en bøde for skattesvig og
snyderi. 14 dage har den lig-
get og set farlig ud og truet,
så min mor næsten ikke en-
gang turde blive hjemme
alene.

Selvangivelsen laver balla-
de i alle hjem, sa'e min far.
Meget de vil ødelægge bor-
gernes go'e humør hvert år,
når de ved der bli'r ballade.
Har vi virkelig tjent så meget,
si'r allesammen. Det passer
sgu' nok ikke, fordi regnema-
skiner skal der trykkes or-
dentlig på inden de laver om
på tallene.

Bents far har været her og
gæet igen og smækket med
døren. Ska' feriepenge osse
med, sa'e han. Det var sa-
tens, fordi vi har ikke råd te'

og betale så meget i skat i år.

Ta' dig en revisor, næste
gang, sa'e min far og kom
ikke her og spil grosserer,
fordi I har den gamle bil
stående og prale med. Det
bar' formue omtrent, fordi du
ka' trække alle regningerne
fra, når Falck har slævet dig
hjem. La' revisoren møde og
klare den.

Så glad Bents far og sku'
ikke ha' nogen go'e råd mer'.
Sidste år tog Bents te' Ita-
lien, mens vi måtte gå i Søn-
dermarken og spare. La' ham
bare få en ordentlig bøde på
et par millioner, sa'e min far.

Det de rige, der har penge-
ne.

Vi sku' ta' og vente te' al-
lersidst, sa'e min mor, fordi
så bli'r man fotograferet og
kommer i avisen som æres-
borger og får nøjler te' hele
rådhuset og pandekager af
Urban Hansen og et pund
kaffe.

Så grinte min far og sa'e,
at gu' gjorde man ej, hvist
der ikke var sølvbryllup eller
vi ha'de vundet en medalje
i olympiaden eller var fod-
boldspiller, eller der var no-
get i vejen med et eller an-
det.

ERASMUS.

WEEKEND

A-PRESSENS SØNDAGSTILLÆG

Adresse:
Nr. Farimagsgade 49
København K.
Til Central 13 95

Redigeret af:
Robert Corvdon

Lay-out:
Kai Hansen

Redaktions:
Claus Becker (ansvarshavende)
Harry Rasmussen og Hans Rishøj